

[Statsministeren.]

Ophør. Nedsikring, Forfølgelse af Arbejderne, Ligegeyldighed overfor Arbejdsløsheden o. s. v. blev alt sammen fjernet med Fjernelsen af Ministeriet Madsen-Mygdal.

For saa vidt angaar Erhvervsforholdene, mener altsaa de ærede Ordførere at kunne sigte os for mindre Interesse nu end før. Dette siges naturligvis enten for at mistænkeliggøre eller paa Grund af Uvidenhed — nu kan de Herrer jo selv om, hvad de vil foretrække. De Planer, vi til forskellige Tider har anbefalet at forhandle om, var ikke Programforslag stemmende med en vis Teori, men det har Venstre aldrig gjort Forsøg paa at forstaa, saa det er maaske forklarligt, at deres Tale nu er lidt ved Siden af Sagen. De tidligere fremsatte Planer og Forslag svarede hver for sig til hver Tids Situation. Selvfølgelig foreslaar vi ikke Hjælpeforanstaltninger til Tobaksindustrien, naar Arbejdsløsheden der er ophørt, og saadan kan man tage Fag efter Fag, hvor de Foranstaltninger, der nu maa bringes i Anvendelse, maa være anderledes afpassede end i de Situationer, hvor Forholdene var helt anderledes end nu.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal spurgte, tilsyneladende meget forbavset, hvor Toldforslaget var blevet af. Ja, hvor er det? Kan det ærede Medlem virkelig ikke huske, at han var med til at forkaste det for to Aar siden? Venstre og Konservative forkastede det i Forening netop i den Situation, hvor det skulde være anvendt, og hvor der maaske var Muligheder for, at det kunde have afstedkommet bedre Vilkaar, fjernet visse Lidelser paa et og andet Omraade. Det Forslag, som det ærede Medlem kalder Toldforslaget, var ligesom et foregaaende Forslag afpasset efter visse Fags Kriseforhold, ikke efter Erhvervs-situationen i al Almindelighed, ikke afpasset til at blive staaende gennem Tiderne, men afpasset til i en kortere Tid at lindre Kriseforhold i nogle enkelte Fag. Det Forslag, vi fremsatte i Februar 1927, tilsigtede kun at skulle have 1 Aars Varighed, og det, som det ærede Medlem kalder Toldforslaget, skulde have haft 3 Aars Varighed. Den Lindring i Forholdene, som man kunde have hidført, nægtede man altsaa den Gang at være med til, og ingen hos os har tænkt paa, at de Forslag, der var Brug for i 1926 eller 1927, skulde sættes i Kraft i 1930, efter at Fagene ved egne Kræfter er kommet igennem i hvert Fald en væsentlig Del af Krisen. Da vi var naaet til Foraaret 1928, sagde vi allerede, at nu drejede det sig ikke alene om de enkelte Grupper, der havde

Krisetilstande, men nok saa meget om det Beskæftigelsessspørgsmaal, som vilde blive tilbage, og som vilde blive vanskeligt at løse, selv om Krisen ophørte. I det Forslag, vi fremsatte i April 1928, pegedes stærkt paa Fremtiden, og det, vi krævede, var netop en Undersøgelse af de Muligheder, der maatte være for i Fremtiden at komme til normal Beskæftigelse; der var i dette Forslag nævnt Omraader, der skulde tages op til Behandling og Undersøgelse, baade nye Eksportmarkeder, Fiskeriets Udvikling, Industriens Konkurrenceevne o. s. v. Men ogsaa det Forslag blev forkastet. Nu er de nævnte Undersøgelser iværksat og iværksat — det ved man jo — paa Trods af Venstres Modvillie. Hvis disse Undersøgelser var paa-begyndt i 1928, kunde de maaske have været afsluttet nu, og vi kunde altsaa have været nærmere ved det positive Arbejde, end vi er.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om, at vi altid tilskrev Regeringen Evne til at bestemme, om der skulde være Arbejdsløshed eller ikke — det var i alt Fald noget i den Retning. Jeg tror ikke, det ærede Medlem i mindste Maade er i Stand til at bevise, at vi har foregivet, at Arbejdsløsheden bestemmes af Regeringens Politik, men selvfølgelig har vi sagt, at Regeringens Politik kan medvirke til Opretholdelse af Arbejdsløshed eller, til Modvirkning af Arbejdsløshed.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal spurgte videre: Hvor er de offentlige Arbejder blevet af? Det ærede Medlem skulde prøve at læse Finanslovforslaget, saa vil han finde nogle af dem. Endvidere kan han fordybe sig i Talen fra Rigsdagens Aabning, saa vil han ogsaa finde nogle. Til Statsbanerne er der saaledes — for at nævne noget af det største — paa det foreliggende Finanslovforslag til rullende Materiel og Skibs- og Færgebygning foreslaaet 9 200 000 Kr., medens Ministeriet Madsen-Mygdal i den foregaaende Periode lod Materiellet forfalde paa den skammeligste Maade og paa den samme Konto sidste Aar nøjedes med 3 Mill. Kr. Her er altsaa en Forøgelse til offentlige Arbejder af meget stor Betydning paa over 6 Mill. Kr. Dem har det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ganske overset. Og i Aabningstalen oplyses det, at der vil komme Forslag til hurtig Gennemførelse af den tiltrængte Forbedring af Landets Veje. Enhver kan jo sige sig selv, at her drejer det sig, hvis der skal være Mening i en Fremskyndelse af dette Arbejde, om meget betydelige offentlige Arbejder, og det er jo ogsaa netop paa dette Omraade, at der fortrinsvis tiltrænges Foranstaltninger nu, al den Stund,